

18. രാഷ്ട്രപതിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്

ശ്രീ ജ്ഞാനി സെയിൽസിംഹിന്റെ രാഷ്ട്രപതിയുദ്യോഗം 1987 ജൂലൈ 24-ാം തീയതി അവസാനിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രപതിയുടെ ഔദ്യോഗികാധികാരങ്ങളെപ്പറ്റി രാഷ്ട്രപതിയും പ്രധാനമന്ത്രിയും തമ്മിൽ ഈയിടെ മുർച്ഛിച്ചുവന്ന അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, രണ്ടാമതൊരു തവണകൂടി ശ്രീ സെയിൽസിംഹിനെ രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്ക് കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി നിർദ്ദേശിക്കുകയുണ്ടാവില്ലെന്ന വ്യക്തമാണ്. അതിനാൽ, അടുത്ത രാഷ്ട്രപതി ആരു എന്ന് പ്രശ്നം രാഷ്ട്രത്തിന്റെ മുമ്പിൽ ഉയർന്നുവന്നിരിക്കുന്നു.

ഇന്ത്യ എന്ന രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തലവനാണ് രാഷ്ട്രപതി; ആ രാഷ്ട്രത്തിലെ കേന്ദ്രഭരണത്തിന്റെ തലവനാണ് പ്രധാനമന്ത്രി. ഒരേസമയം തുല്യശക്തിയുള്ള രണ്ട് അധികാരകേന്ദ്രങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നത് ഒരു സ്ഥാപനത്തിനും പ്രായോഗികമോ, ഗുണകരമോ ആവില്ല. അതിനാൽ, രാഷ്ട്രപതിയുടേയും പ്രധാനമന്ത്രിയുടേയും അധികാരമേഖലകൾ വ്യക്തമായി വേർതിരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

'രാഷ്ട്രപതിയെ സഹായിക്കുവാനും ഉപദേശിക്കുവാനും പ്രധാനമന്ത്രി തലവനായിട്ടുള്ള ഒരു മന്ത്രിസഭ ഉണ്ടായിരിക്കണം.... തന്റെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ മന്ത്രിസഭയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ച് രാഷ്ട്രപതി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്' എന്ന് ഇന്ത്യൻ ഭരണഘടനയുടെ 74-ാം വകുപ്പ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഇതിൻപ്രകാരം രാജ്യഭരണം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ പൂർണ്ണമായ അധികാരം പ്രധാനമന്ത്രിക്കാണ്; പ്രധാനമന്ത്രി തലവനായിട്ടുള്ള മന്ത്രിസഭയുടെ ഭരണസംബന്ധമായ എല്ലാ ഉപദേശങ്ങളും മാനിക്കാൻ രാഷ്ട്രപതി ബാധ്യസ്ഥനാണ്. അതേസമയം, പ്രധാനമന്ത്രിയേയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം മറ്റു മന്ത്രിമാരെയും നിയമിക്കാനുള്ള അധികാരം രാഷ്ട്രപതിയിൽ നിക്ഷിപ്തമായിരിക്കുന്നു. 'രാഷ്ട്രപതിക്ക് ഇഷ്ടമുള്ളിടത്തോളം കാലം മന്ത്രിമാർ ഉദ്യോഗം വഹിക്കുന്നതാണ്' എന്നൊരു വകുപ്പും (75.2) ഭരണഘടനയിലുണ്ട്. പക്ഷേ, രാഷ്ട്രപതിക്ക് 'ഇഷ്ടം' ഉണ്ടോ, ഇല്ലയോ എന്ന് തീരുമാനിക്കുന്നതു്, പ്രായോഗികമായി, പാർലമെന്റിലെ ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളുടെ (എം. പി. മാരുടെ) പിൻതുണയുള്ള പ്രധാനമന്ത്രി ആകുന്നു. ഭരണകാര്യങ്ങളുടെ നിർവ്വഹണവും നിയമനിർമ്മാണത്തിനുള്ള നിർദ്ദേശങ്ങളും സംബന്ധിച്ചു് മന്ത്രിസഭ ഏകീകൃതമായി തീരുമാനങ്ങളും രാഷ്ട്രപതിയെ അറിയിക്കേണ്ടതു് പ്രധാനമന്ത്രിയുടെ ചുമതലയാണെന്ന ഭരണഘടന (78-ക.) പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും; രാഷ്ട്രപതിക്ക് നൽകാൻ വിരോധമില്ലെന്നു് പ്രധാനമന്ത്രി കരുതുന്ന വിവരങ്ങൾ മാത്രമേ രാഷ്ട്രപതി പ്രധാനമന്ത്രിയോടു ചോദിക്കാവൂ എന്നതാണ് ഇപ്പോൾ പ്രധാനമന്ത്രി കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ള നിലപാടു്.

ഇന്ത്യയിലെ പരമാധികാരസ്ഥാപനമായ പാർലമെന്റിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമാണ് രാഷ്ട്രപതി. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, രാഷ്ട്രപതിയും രാജ്യസഭയും ലോകസഭയും ചേർന്നതാണ് ഇന്ത്യയിലെ പാർലമെന്റ്.

ഒരു രാഷ്ട്രപതിയുടെ കാലാവധി അവസാനിക്കുന്ന ദിവസത്തിനു് രണ്ട് മാസം മുമ്പു് അടുത്ത രാഷ്ട്രപതിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പുസംബന്ധിച്ച വിജ്ഞാപനം തിരഞ്ഞെടുപ്പുകമ്മീഷൻ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തണം എന്നതാ

ണ വഴക്കം. അതനുസരിച്ച് ഇക്കുറി മെയ് 24-നുമുമ്പ് ഈ വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമെന്നു കരുതാം. ലോകസഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യതയുള്ള, മുപ്പത്തഞ്ചു വയസ്സു കഴിഞ്ഞ, ഏതു ഇന്ത്യൻപൗരനും 2500 രൂപ കെട്ടിവെച്ച് രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്കു തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. 'ചുമ്മാ സ്ഥാനാർത്ഥി'കളെ ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി, നിർദ്ദേശകരായി പത്തു വോട്ടർമാരും സമർത്ഥകരായി പത്തു വോട്ടർമാരും ഒപ്പിട്ടാൽ മാത്രമേ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനുള്ള നോമിനേഷൻപത്രിക അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ എന്നു നിയമം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

നിയമസഭാംഗങ്ങളെയും പാർലമെൻറംഗങ്ങളെയും നേരിട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുപോലെ ഇന്ത്യൻ വോട്ടർമാർ രാഷ്ട്രപതിയെ നേരിട്ടു തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നില്ല. പാർലമെൻറിന്റെ രണ്ടു സഭകളിലുമുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും (എം. പി. മാർ) സംസ്ഥാനനിയമസഭകളിലെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും (എം. എൽ. എ.മാർ) അടങ്ങിയ ഒരു 'സമ്മതിദായകഗണം' (ഇലക്ടറൽ കോളേജ്) ആണ് രാഷ്ട്രപതിയെ 'കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്ന ഒറ്റ വോട്ടുവഴി, ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യം അനുസരിച്ച്', രഹസ്യബാലറില്യുടെ' തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു്.

'സമ്മതിദായകഗണം'ത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാവരുടെയും വോട്ടിനു തുല്യമായ മൂല്യം അല്ല ഉള്ളതു്. ആകെ പാർലമെൻറംഗങ്ങളുടെ മൊത്തം വോട്ടിന്റെ മൂല്യത്തിനു സമമായിരിക്കണം ആകെ സ്റ്റേറ്റ് നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ മൊത്തം വോട്ടിന്റെ മൂല്യം എന്നു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു സംസ്ഥാനത്തിൽ 1971-ൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ജനസംഖ്യയെ ആ സംസ്ഥാനത്തിലെ നിയമസഭയിലെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മെംബർമാരുടെ സംഖ്യകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ കിട്ടുന്ന തുകയെ ആയിരംകൊണ്ടു ഹരിച്ചു കിട്ടുന്നതാണ് ആ സംസ്ഥാനത്തിലെ ഒരു നിയമസഭാംഗത്തിന്റെ വോട്ടിന്റെ മൂല്യം. ഈ രണ്ടാമത്തെ ഹരണത്തിൽ ശിഷ്യം അഞ്ചുറിലേറെ ആയാൽ, വോട്ടിന്റെ മൂല്യത്തിൽ 'ഒന്ന്' എന്ന സംഖ്യകൂടി ചേർക്കണം.

ഉദാഹരണത്തിനു് സിക്കിം സംസ്ഥാനത്തിൽ 1971-ലെ ജനസംഖ്യ 2,10,045 ആയിരുന്നു. അവിടത്തെ നിയമസഭയിൽ 32 അംഗങ്ങളുണ്ട്. ജനസംഖ്യയെ നിയമസഭാംഗസംഖ്യകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ 6561 ശിഷ്യം 93 എന്നു കിട്ടും. ഇതിനെ ആയിരംകൊണ്ടു ഹരിച്ചാൽ 6.561.93 എന്നു കിട്ടുന്നു. അതിനാൽ സിക്കിം നിയമസഭയിലെ ഒരംഗം രാഷ്ട്രപതിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ നൽകുന്ന വോട്ടിന്റെ മൂല്യം 7 (ഏഴ്) ആകുന്നു. അതേസമയം ഉത്തരപ്രദേശ് നിയമസഭയിലെ ഒരംഗത്തിന്റെ 'സമ്മതിദായകഗണം' വോട്ടിന്റെ മൂല്യം 208 (ഇരുനൂറ്റൊട്ട്) ആണ്. മറ്റു സ്റ്റേറ്റുകളിൽനിന്നുള്ള എം. എൽ. എ. മാരുടെ വോട്ടുകളുടെ മൂല്യം ഈ രണ്ടു സംഖ്യകൾക്കു് ഇടയിലായിരിക്കും, കേരളത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു എം. എൽ. എ. യുടെ വോട്ടിനു് ഇക്കുറി 152 (നൂറ്റമ്പത്തിരണ്ടു്) എന്ന മൂല്യമാണ് ഉണ്ടായിരിക്കുക.

സ്റ്റേറ്റ് നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ (എം. എൽ. എ.മാരുടെ) ആകെ വോട്ടിന്റെ മൊത്തം മൂല്യത്തെ പാർലമെൻറിന്റെ രണ്ടു മണ്ഡലങ്ങളിലെയും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളുടെ (എം. പി. മാരുടെ) എണ്ണം കൊണ്ടു ഹരിച്ചുകിട്ടുന്ന തുകയാണ് ഓരോ പാർലമെൻറം അംഗത്തിന്റെയും വോട്ടിന്റെ മൂല്യം. ഇത്തവണ ഓരോ എം. പി. യുടെയും വോട്ടിന്റെ മൂല്യം 702 (ഏഴുനൂറ്റിരണ്ടു്) ആയിരിക്കും.

ഒന്നിൽകൂടുതൽ സ്ഥാനാർത്ഥികൾ രാഷ്ട്രപതിസ്ഥാനത്തേക്കു മത്സരിക്കുമ്പോഴാണല്ലോ വോട്ടെടുപ്പു് ആവശ്യമായിവരിക. ബാലട്ട് പേപ്പ

റിൽ എല്ലാ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടേയും പേരു് അച്ചടിച്ചിരിക്കും. ഈ പേരുകൾക്കെതിരെ വോട്ടർമാർ 1, 2, 3....എന്ന ക്രമത്തിൽ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം (പ്രിഫറൻസ്) രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഒരു വോട്ടർക്ക് എല്ലാ സ്ഥാനാർത്ഥികളെയും ഇങ്ങനെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ക്രമപ്പെടുത്താം; അല്ലെങ്കിൽ, ഒരൊറ്റ സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ പേരിനെതിരെ മാത്രം 'ഒന്ന്' എന്ന സംഖ്യ രേഖപ്പെടുത്തുകയുമാവാം.

ആകെയുള്ള വോട്ടുകളുടെ എണ്ണത്തെ സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം കൊണ്ടു ഹരിച്ചുകിട്ടുന്ന തുകയോട് ഒന്നുചേർത്ത് കിട്ടുന്ന അത്ര ഒന്നാം വോട്ട് കിട്ടിയ സ്ഥാനാർത്ഥി വിജയിയായി പ്രഖ്യാപിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണത്തിനു മൊത്തം ഇരുപതു വോട്ടുകളും പത്തു സ്ഥാനാർത്ഥികളും ഉണ്ടെന്നു കരുതുക. അപ്പോൾ മൂന്ന് ഒന്നാം വോട്ടുകിലും കിട്ടിയാലേ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥി തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജയിക്കൂ.

ഒന്നാം വോട്ടിന്റെ ഈ മിനിമം സംഖ്യ ഒരു സ്ഥാനാർത്ഥിക്കും കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ, രണ്ടാം വോട്ടുകൾ (ബാലറ്റ് പേപ്പറിലെ '2' എന്ന അടയാളം) ഒന്നാം വോട്ടായി കണക്കാക്കി വീണ്ടും വോട്ടെണ്ണുന്നു. ഈ രണ്ടാം എണ്ണലിലും ജയിക്കാൻ വേണ്ട മിനിമം വോട്ട് ആർക്കും കിട്ടാതിരുന്നാൽ മൂന്നാം വോട്ടുകളും ഇതുപോലെ പരിഗണിക്കപ്പെടും. അങ്ങനെ താഴെയുള്ള വോട്ടുകൾക്കുടി ചേർത്ത് എണ്ണി, വിജയിക്കാനാവശ്യമായ മിനിമം വോട്ടു നേടിയ സ്ഥാനാർത്ഥിയെ കണ്ടെത്തുന്നു. ഇതാണ് 'കൈമാറ്റം ചെയ്യാവുന്ന ഒറ്റവോട്ടുവഴി, ആനുപാതിക പ്രാതിനിധ്യം അനുസരിച്ചുള്ള' തിരഞ്ഞെടുപ്പ്.

ഇന്നത്തെ നിലയിൽ, രാഷ്ട്രപതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന സമ്മതിദായക ഗണത്തിൽ, സ്റ്റേറ്റുകളിൽനിന്നുള്ള കോൺഗ്രസ്-കോൺഗ്രസ്-അനുകൂലപാർട്ടി-നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ (എം. എൽ. എ. മാരുടെ) മൊത്തം വോട്ടു മൂല്യം 3,07,215 ആവുമെന്നും സ്റ്റേറ്റുകളിൽനിന്നുള്ള എതിർപാർട്ടി-നിയമസഭാംഗങ്ങളുടെ മൊത്തം വോട്ടു മൂല്യം 2,34,800 ആയിരിക്കുമെന്നും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കോൺഗ്രസ് എം. പി. മാരുടെ മൊത്തം വോട്ടു മൂല്യം 4,17,582 അണെന്നും, എതിർകക്ഷി എം. പി. മാരുടെ മൊത്തം വോട്ടു മൂല്യം 1,26,450 ആണെന്നും കണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ, കോൺഗ്രസ്സിലെ എം. പി. മാരുടേയും എൽ. എ. മാരുടേയും വൻതോതിൽ കൂറുമാറി വോട്ടു ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്ക് കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി തീരുമാനിക്കുന്ന ആളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുക നിഷ്പ്രയാസമായിരിക്കും.

എങ്കിലും, എല്ലാ കക്ഷികളും യോജിച്ച്, സർവസമ്മതനായ ഒരാളെ രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്ക് നിർദ്ദേശിക്കുകയാണ് അഭിലഷണീയമെന്ന് പ്രധാനമന്ത്രി രാജീവ് ഗാന്ധി പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രധാനമന്ത്രി ഉത്തരേന്ത്യയിൽനിന്നുള്ള ഒരാളാകയാൽ, രാഷ്ട്രപതി ദക്ഷിണേന്ത്യക്കാരനാവുകയാണ് ഉചിതമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ഇപ്പറഞ്ഞതു് ആത്മാർത്ഥയോടെയാണെങ്കിൽ, ഇപ്പോഴത്തെ ഉപരാഷ്ട്രപതിയായ ശ്രീ ആർ. വെങ്കിട്ടരാമനെ രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്ക് നിർദ്ദേശിക്കാനാണ് ശ്രീ രാജീവ് ഗാന്ധി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു. ശ്രീ കാമരാജനാടാരുടെ സഹായിയായി തമിഴ്നാട്ടിൽ നാലുപതിറ്റാണ്ടുമുപ്പ് രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ച ശ്രീ വെങ്കിട്ടരാമനു് ദീർഘകാലത്തെ തൊഴിലാളിപ്രവർത്തനപാരമ്പര്യമുണ്ട്. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തിലും കേന്ദ്രത്തിലും മന്ത്രി, പ്ലാനിങ് കമ്മീഷൻ അംഗം, ഐക്യരാഷ്ട്രസംഘടനയുടെ ജനറൽ അസംബ്ലിയിൽ അംഗം തുടങ്ങി പല നിലകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനം മോശമായിരുന്നില്ല. പത്രപ്രവർത്തകനായും അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. സോഷ്യലിസ്റ്റും

ജവാഹർലാൽനെഹ്റുവിന്റെ ആരാധകനുമെന്ന പ്രശസ്തിയും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. ഇപ്പോൾത്തന്നെ എഴുപത്താറു വയസ്സായിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ശ്രീ വെങ്കിട്ടരാമന്റെ സ്ഥാനാർത്ഥിത്വത്തിന്റെ ഒരു ദൗർബല്യം. മറെറാന്നും, ആരോ മുപ്പതുകോടി രൂപ കോഴ വാങ്ങിയെന്നും ആരോപണമുള്ള ജർമൻ മുങ്ങിക്കപ്പൽ ഇടപാടിൽ, കപ്പലുകൾ വാങ്ങാൻ ഓർഡർ കൊടുത്ത കാലത്തും രാജ്യരക്ഷാമന്ത്രി ശ്രീ വെങ്കിട്ടരാമൻ ആയിരുന്നു എന്നതും. ഈ ഇടപാടിനെപ്പറ്റി അന്വേഷണം നടത്തണമെന്നും, രാജ്യരക്ഷാമന്ത്രിസ്ഥാനം ഒഴിയുംമുമ്പ് ശ്രീ വി. പി. സിംഹ് ഉത്തരവിട്ടത് ശ്രീ വെങ്കിട്ടരാമനെ രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്കു നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു തടസ്സപ്പെടുത്താൻകൂടിയായിരുന്നു എന്നു കരുതുന്നവർ കുറവല്ല, ഏതെങ്കിലും കാരണത്താൽ ശ്രീ വെങ്കിട്ടരാമന്റെ പേർ പരിഗണിക്കപ്പെടാതെ പോകുന്നപക്ഷം, ഇപ്പോൾ കേന്ദ്രത്തിലൊരു മന്ത്രിയായ ശ്രീ പി. വി. നരസിംഹറാവു രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്ക് കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിയുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി നിർദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടുകഴിയുകയില്ല.

(12, മേയ് 1987)

19. രാഷ്ട്രപതി ശ്രീ വെങ്കടരാമൻ

ഇന്ത്യയുടെ എട്ടാമത്തെ രാഷ്ട്രപതിയായി ശ്രീ ആർ. വെങ്കടരാമൻ നാലിൽമൂന്നും എന്ന ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

'രാഷ്ട്രപതിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പ്' എന്ന ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നതുപോലെ, പാർലമെന്റിന്റെ രണ്ടു സഭകളിലുമുള്ള തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും (എം. പി. മാരു) സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട അംഗങ്ങളും (എം. എൽ. എ.മാരു) അടങ്ങിയ ഒരു സമ്മതിദായകഗണം (ഇലക്ടറൽ കോളേജ്) ആണ് രാഷ്ട്രപതിയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. തങ്ങൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പൗരന്മാരുടെ എണ്ണത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം അനുസരിച്ച്, ഈ സമ്മതിദായകരുടെ വോട്ടിന്റെ മൂല്യത്തിലും വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കും.

കേന്ദ്രത്തിൽ ഭരണകക്ഷിയായ കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായിരുന്ന ശ്രീ വെങ്കടരാമനു പുറമേ, ബി. ജെ. പി. ഒഴികെയുള്ള കോൺഗ്രസ്സിതരപാർട്ടികളുടെ സ്ഥാനാർത്ഥിയായി ശ്രീ വി. ആർ. കൃഷ്ണയ്യരും സ്വതന്ത്രസ്ഥാനാർത്ഥിയായി ശ്രീ മിഥിലേശ്വരകുമാർസിംഹയും രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഇത്തവണ മത്സരിച്ചിരുന്നു. 1987 ജൂലൈ 13-ാം തീയതി നടന്ന വോട്ടെടുപ്പിൽ എഴുന്തൂറമ്പത്തഞ്ച് (755) എം. പി.മാരും മൂവായിരത്തി അറുന്തൂറി നാല്പത്തെട്ട് (3,648) എം. എൽ. എ.മാരും തങ്ങളുടെ സമ്മതിദാനാവകാശം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഇവരിൽ അറുന്തൂറാറ്റ് (606) എം. പി. മാരും രണ്ടായിരത്തി ഇരുന്തൂറെൺപതു (2280) എം. എൽ. മാരു ശ്രീ വെങ്കടരാമനു വോട്ടു നൽകി. ഈ വോട്ടുകളുടെ ആകെ മൂല്യം ഏഴുലക്ഷത്തി നാല്പതിനായിരത്തി നൂറ്റിനാല്പത്തെട്ട് (7,40,148) ആയിരുന്നു. ശ്രീ കൃഷ്ണയ്യർക്കു ലഭിച്ചത് നൂറ്റിമുപ്പത്താറ് (136) എം. പി. മാരുടെയും ആയിരത്തി മൂന്നുറ്റ് (1300) എം. എൽ. എ.മാരുടെയും വോട്ടാണ്. ഇവയുടെ ആകെ മൂല്യം രണ്ടുലക്ഷത്തി എൺപത്തൊരായിരത്തി അഞ്ഞൂറമ്പതു (2,81,550) ആയിരുന്നു. സ്വതന്ത്രസ്ഥാനാർത്ഥിയായ ശ്രീ മിഥിലേശ്വര